

Nødstilstand, hvor man trænger til kontante Midler. Men det er ikke muligt. For det første ere de 18 Mill. Kr. i Reservefonden den bogførte Værdi, men hvis man i Øjeblikket vilde realisere Reservefondens Midler, og hvis man altsaa vil have at vide, hvor meget man overhovedet har i Kassen og kan bruge, er Reservefonden i dette Øjeblik $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. mindre værd, altsaa kun $16\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Men af disse $16\frac{1}{2}$ Mill. Kr. ere omtrent 11 Mill. Kr. — jeg nævner under hele dette Foredrag kun runde Tal, jeg behøver da ikke at tage de nøjagtige Tal fra Papirerne, jeg tror, at det saa er meget nemmere for Tilhørerne at følge med — fremmede Papirer, som ere realisable, men med et ret betydeligt Tab. Det er i Virkeligheden vor eneste Reserve i Statskassen, det er det, vi have at falde tilbage paa, hvis der virkelig var en Nødstilstand, som gjorde det absolut nødvendigt at tage dem, og der ingen anden Udvej var. Men disse 11 Millioner vil en Finansminister i høj Grad betænke sig paa at anvende under saadanne Tilstande som f. Eks. den nuværende. Det kan gøres, men jeg tror ikke, jeg vil foreslaa det høje Ting at gøre noget saadant.

Saa er der altsaa tilbage de andre Papirer til et nominelt Beløb af $7\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Disse Papirer repræsentere efter min Mening en uheldig Anbringelse — næsten gennemgaaende. Jeg skal nævne nogle Eksempler derpaa. Der er f. Eks. med et rundt Tal 600,000 Kr. $3\frac{1}{2}$ pCt. amortisable Statsobligationer, som skrive sig fra den første Tiendeafløsning i 1894. Det er skrevne Obligationer, der have en uregelmæssig Størrelse, fordi det er en Afløsning for hvert enkelt Sogn. De afdrages i 60 Aar og ere ikke salgbare, hvad enhver vil forstaa, men de ere en Gang overførte til Reservefonden af Finansminister Scharling. Paa en Tid, da man trængte til Penge, førtes de fra Kassebeholdningen over i Reservefonden, hvor de ligge og ingen Nytte kunne gøre, hvis man skulde bruge dem paa en ekstraordinær Maade. Der er endvidere i Reservefonden $2\frac{1}{4}$ Million lolland-falsterske Jernbaneaktier. Ældre Medlemmer af Tinget ville vide, hvor de skrive sig fra — jeg ser det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen) nikke, han ved altsaa godt, hvor megen Strid der i sin Tid har været for at faa en Ordning i Stand om disse Jernbaner. Man anbragte disse $2\frac{1}{4}$ Million i lolland-falsterske Jernbaneaktier, som skal sælges til Statskassen til en Gen-

nemsnietskurs for de sidste 3 Aar, og det er i Virkeligheden ikke nogen passende Reservefond for den danske Stat. Og værre endnu er det med 1 Mill. Kr. i Gædsers Jernbaneaktier. Disse Jernbaneaktier gøre Staten til Aktieejer, hvoraf følger det pudsige, at Staten som Aktieejer skal betale 900 Kr. i Skat til Kommunen af den 4 pCt. Indtægt, den har af Aktierne. Ogsaa disse ere af rent politiske Grunde ved en Forhandling mellem Estrup og Tietgen overtagne af Staten og dernæst henlagte til Reservefonden, men ærede Medlemmer ville sikkert begribe, at heller ikke dette udgør nogen virkelig Reservefond for den danske Stat. Saa ligger der endvidere 3 Mill. Kr. Kreditforeningsobligationer i Reservefonden. Det er jo salgbare Papirer, og hvis man skal tage den bogførte Værdi, vil man ikke tabe noget af Betydning paa dem eller maaske slet intet. Men enhver vil kunne forstaa, at i dette Øjeblik vilde det at kaste 3 Mill. Kr. Kreditforeningsobligationer paa Markedet, fordi man skal bruge Penge, neppe være heldigt, saa dette ligger ogsaa udenfor, hvad Reservefonden kan anvendes til under en saadan Tilstand som den nuværende.

Dette er altsaa Reservefonden. Jeg beder de Herrer betænke dette, hvis man virkelig tænker paa saadant noget som Krig, ikke en Gang Krig for Danmark selv, men en Krig mellem Stormagter, hvor f. Eks. Danmark maatte mobilisere, hvor højst uheldigt det er at have en Reservefond af denne Beskaffenhed. Jeg vil gerne anføre til Sammenligning, at den norske Stat har en Reservefond paa 40 Mill. Kr. Af disse ere 25 Mill. Kr. anbragte i fremmede Statspapirer, d. v. s. i tyske, franske og engelske Statspapirer, der ere let realisable, og endvidere en 11 Mill. Kr. i danske Kreditforeningsobligationer og andre danske Værdipapirer og 3—4 Mill. Kr. i svenske. Den norske Stat har altsaa skaffet sig en Reservefond af 40 Mill. Kr., som ere anvendelige og brugelige baade i usædvanlige og i ganske særlige Tilfælde, og de ere ogsaa anvendte saaledes og atter forøgede. En saadan Reservefond burde den danske Stat i Virkeligheden i Øjeblikket ligge med; men man har ikke opsparet i de gode Tider. Man har baaret sig daarligt ad og ødelagt vor Reservefond ved i mange Aar at behandle den slet. Siden 1890 er der intet videre sket undtagen nogle Transaktioner. Man har ikke forringet den; men vi have ikke mere end 18 Mill. Kr. i Øjeblikket, som